

[Orla Møller.]

form for tankegang at opretholde, når man én gang har været med til at sætte den på spil.

Jeg var meget ked af hr. Henry Christensens udtalelser om klasselovgivning i forbindelse med de sociale lovinitiativer, der er taget i denne folketingsssamling. Jeg synes simpelt hen, at man her hørte fortidige røster på en så kraftig måde, at jeg må bede hr. Henry Christensen om dog i nogen grad at modificere sine udtalelser.

Om det boligpolitiske, hvor hr. Henry Christensen morede sig lidt med at drille boligministeren, vil jeg sige, at om noget er fremskridt eller tilbageskridt, afhænger nok af, hvor man er placeret i det politiske liv. Efter min opfattelse er de skridt, boligministeren har taget, fremskridt i forhold til det, som den tidligere regering arbejdede med på disse områder.

Til hr. Niels Helveg Petersen kan jeg sige, at der var i holdningen til problemerne en lang række ting, som jeg kunne erklære mig helt indforstået med, men der var ét punkt, hvor jeg gerne vil bede om en nærmere argumentation. Jeg synes, det lyder helt uantageligt, at man vil prøve på at fortælle os, at importafgiftens bortfald skulle bevirke, at man derved ophævede nogenlunde det samme beløb som fordelen ved at komme ind i fællesmarkedet. Jeg tror, det er rimeligt at forlange en nærmere dokumentation af, hvordan disse ting forholder sig, for så store beløb står der ikke på spil over for hinanden i denne situation.

I hr. Gert Petersens indlæg er der et par bemærkninger, som jeg godt vil tage stilling til. Der blev sagt noget om, at det kunne se ud, som om den socialdemokratiske regering satte stadig nye betingelser for at undgå at komme til at tage stilling til problemet om anerkendelse af DDR. Det er der ikke tale om. Vi har ikke ønsket at stille nogen som helst form for betingelser, men vi har konstateret, at der sker en afspænding i Europa ved de forhandlinger, som Vest- og Østtyskland fører med hinanden, og vi har fundet det rimeligt og rigtigt ikke at brække ind i disse forhandlinger imellem de to stater. En væsentlig ting for afspændingen i Europa er jo bl. a., at problemet mellem de to tyske stater finder en sådan løsning, at begge stater kan affinde sig med situationen. Hvis der

opstår en eller anden situation, der skærper forholdet mellem disse to, er der faktisk fare for afspændingspolitikken i Europa.

Det er den afgørende fase i den europæiske udvikling, vi er inde i, sagde hr. Gert Petersen, og det er jeg helhjertet enig i. Derfor skal man også være noget varsom med initiativer på det udenrigspolitiske område i denne forbindelse. Jeg kan give tilslutning til de udtalelser, som udenrigsministeren fremsatte om regeringens standpunkt, at en isoleret anerkendelse uden videre kunne blive en ulykkelig hændelse.

Vi har i den socialdemokratiske gruppe ønsket at sætte tingene på plads ved at fremsætte et *forslag om motiveret dagsorden*, der lyder sådan:

„Idet folketinget med tilfredshed konstaterer de betydelige fremskridt, der er sket i den europæiske afspændingspolitik gennem ratifikation af østtraktaterne, og udtrykker sin glæde over den umiddelbart forestående undertegnelse af slutprotokollen til Berlinaftalen og den forudsete indgåelse af en almindelig aftale mellem de to tyske stater til regulering af deres indbyrdes forhold,

opfordrer folketinget regeringen til i fortsættelse af denne udvikling at anerkende Den tyske Demokratiske Republik og, indtil en anerkendelse foreligger, at videreudvikle de allerede bestående forbindelser med DDR på det økonomiske, kulturelle, miljømæssige og andre politiske samarbejdsområder.

Dermed fortsætter tinget behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor.) Dette forslag indgår nu i forhandling.

Poul Schlüter: Jeg vil gerne sige til hr. Orla Møller, at de betragtninger, som var et væsentligt led i min tale, om de erhvervsaktives stilling var dybt alvorligt ment. Jeg tror, vi skal mærke os her i folketinget, at vi igennem de seneste år på en række områder har ladet tingene udvikle sig sådan, at den almindelige mand er ved at blive sorteper, han bliver preseat for hårdt af stigende offentlige udgifter og skatter. Og jeg vil da også gerne sige til hr. Orla Møller, at jeg mener, at igennem de sidste 7-8 måneder har